

Predmet C-69/23

**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda**

Datum podnošenja:

7. veljače 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Curtea de Apel București (Rumunjska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

29. studenoga 2022.

Tužitelj:

Streaming Services Srl - u stečaju, koji zastupa stečajni upravitelj
Cabinet Individual de Insolvență „Mihai Florea”

Tuženici:

Agencija Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Călărași

....

Predmet glavnog postupka

Tužba u upravnom sporu koju je podnio tužitelj, društvo Streaming Services Srl - u stečaju, koje zastupa stečajni upravitelj Cabinet Individual de Insolvență „Mihai Florea”, protiv tuženika, odnosno Agencije Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (Državna agencija za poreznu upravu – Glavna uprava za rješavanje pritužbi, Rumunjska) i Administratije Județeană a Finanțelor Publice Călărași (Okružni ured za javne financije u Călărașiju, Rumunjska), kojom se zahtijeva poništenje određenih rješenja o PDV-u.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

U skladu s člankom 267. UFEU-a traži se tumačenje članaka 44., 53. i 59.a Direktive 2006/112, članka 10. stavaka 1. i 2. te članka 32. stavaka 1. i 2.

Provedbene uredbe br. 288/2011, kao i načela neutralnosti PDV-a te izbjegavanja dvostrukog oporezivanja

Prethodna pitanja

1. Predstavlja li, za potrebe ujednačenog tumačenja i primjene prava [Unije], isporuka digitalnih sadržaja, poput onih koji se opisuju u glavnom postupku, koji se sastoje od interaktivnih erotskih izvedbi koje se snimaju i emitiraju u stvarnom vremenu elektroničkim putem ili putem interneta i koje isporučuje porezni obveznik u jednoj državi članici Unije (P1, studio za video-razgovore) drugom poreznom obvezniku u drugoj državi članici Unije (P2, platforma za internetski prijenos uživo), pružanje usluga unutar Zajednice na koje se primjenjuju opća pravna pravila utvrđena člankom 44. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (Direktiva o PDV-u) ili predstavlja omogućavanje pristupa zabavnom događanju u smislu članka 53. Direktive o PDV-u?

2. U kontekstu tumačenja i primjene članka 53. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (Direktiva o PDV-u) i članka 32. stavka 1. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu o PDV-u, koje mjesto treba smatrati mjestom gdje se zaista održavaju navedena događanja u slučaju djelatnosti koje se sastoje od interaktivnih erotskih izvedbi koje se snimaju i emitiraju u stvarnom vremenu elektroničkim putem ili putem interneta (što je svojstveno djelatnosti video-razgovora), poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, ako se:

- (a) fizička osoba (model) i studio za video-razgovore,
- (b) platforma za internetski prijenos uživo i
- (c) fizička osoba koja plaća naknadu kako bi mogla pristupiti tim uslugama internetskog prijenosa uživo (krajnji korisnik)

nalaze u različitim državama članicama ili u trećim državama?

3. Na temelju odgovora na prva dva pitanja: u kojoj od triju država članica Europske unije treba prijaviti odnosno platiti porez na dodanu vrijednost u vezi s pružanjem usluga?

4. Protivi li se Direktivi o PDV-u i načelu izbjegavanja dvostrukog oporezivanja nacionalni porezni propis kao što je članak 307. Legee nr. 227/2015 (Zakon br. 227/2015) u skladu s kojim:

(A) nacionalna porezna tijela države dobavljača mogu kvalificirati prekogranične usluge koje pruža porezni obveznik u jednoj državi članici Unije (P1 – studio za video-razgovore), koje se sastoje od isporuke digitalnih sadržaja vrste kao što su

one na koje se odnosi glavni postupak poreznom obvezniku u drugoj državi članici (P2) preko platforme za internetski prijenos uživo koja se nalazi u trećoj državi (P3), kao usluge kojima se omogućuje pristup zabavnom događanju u smislu članka 53. Direktive o PDV-u s posljedicom da PDV u vezi s tim uslugama treba naplatiti i uplatiti u proračun države u kojoj se nalazi dobavljačevo sjedište ako su porezna tijela države u kojoj se nalazi poslovni nastan primatelja usluga (P2), na temelju poreznog upravnog akta koji je postao pravomoćan zato što se nije pobijao u sudskom postupku, prethodno kvalificirala iste usluge kao pružanje usluga unutar Zajednice koje je obuhvaćeno općim pravnim pravilom predviđenim člankom 44. Direktive o PDV-u? Mogu li porezna tijela neke države, pred kojima je naknadno pokrenut postupak odnosno koja su naknadno pokrenula postupak po službenoj dužnosti, drukčije pravno kvalificirati prekogranične usluge koje podliježu poreznom nadzoru u toj državi, što je kvalifikacija koja se razlikuje od pravne kvalifikacije koju su, na temelju poreznog upravnog akta koji je postao pravomoćan zato što se nije pobijao u sudskom postupku, za iste usluge već izvršila porezna tijela druge države, pred kojima je prvotno pokrenut postupak odnosno koja su prvotno pokrenula postupak po službenoj dužnosti, s posljedičnim dvostrukim oporezivanjem PDV-om, ili pravna kvalifikacija prekograničnih usluga o kojima je riječ, koju su izvršila porezna tijela koja su prvotno razmatrala to pitanje, koja je postala pravomoćna jer se nije osporavala i koja se [stoga] više ne može izmijeniti, obvezuje porezna tijela pred kojima je naknadno pokrenut postupak odnosno koja su naknadno pokrenula postupak po službenoj dužnosti?

(B) Na temelju odgovora na prethodna pitanja: u slučaju poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koje mjesto u skladu s Direktivom o PDV-u i načelom izbjegavanja dvostrukog oporezivanja treba smatrati mjestom pružanja usluga?

Navedene odredbe prava Unije i sudska praksa

Članci 44., 53. i 59.a Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u)

Članak 10. stavci 1. i 2. te članak 32. stavci 1. i 2. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

Članak 1. Direktive Vijeća (EU) 2022/542 od 5. travnja 2022. o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive (EU) 2020/285 u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost

Načelo izbjegavanja dvostrukog oporezivanja

Presuda Suda od 8. svibnja 2019., Geelen, C-568/17, EU:C:2019:388

Navedene odredbe nacionalnog prava

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Zakon br. 227/2015 o Poreznom zakoniku)

Članak 268. – Oporezive transakcije

„1. Sa stajališta PDV-a, oporezive transakcije u Rumunjskoj transakcije su koje ispunjavaju sljedeće kumulativne uvjete:

(a) transakcije koje, u skladu s člancima 270. do 272., predstavljaju isporuku robe ili usluga koja podliježe PDV- u te je obavljena uz naknadu ili transakcije koje su s njome povezane;

(b) mjestom isporuke robe ili usluga smatra se Rumunjska, u skladu s odredbama utvrđenima u člancima 275. i 278.;

(c) isporuku robe ili usluga obavlja porezni obveznik, kao što je definiran u članku 269. stavku 1., koji djeluje kao takav;

(d) isporuka robe ili usluga odnosi se na jednu od gospodarskih djelatnosti predviđenih člankom 269. stavkom 2.

[...]”.

Članak 278. – Mjesto isporuke usluga

„2. Mjesto pružanja usluga poreznom obvezniku koji nastupa kao takav je mjesto gdje osoba koja je primatelj usluga ima sjedište svog poslovanja. Međutim, ako su te usluge pružene u stalnoj poslovnoj jedinici poreznog obveznika smještenoj na drugom mjestu koje nije isto kao i sjedište njegovog poslovanja, mjesto pružanja tih usluga je mjesto gdje se nalazi stalna poslovna jedinica primatelja usluga. U nedostatku takvog sjedišta poslovanja ili stalne poslovne jedinice, mjesto pružanja usluga je mjesto gdje primatelj usluga ima stalno prebivalište ili uobičajeno boravište.

[...]

6. Iznimno od odredbi utvrđenih stavkom 2., smatra se da je mjesto pružanja sljedećih usluga:

[...]

(b) mjesto gdje se zaista održavaju događanja, kad je riječ o pružanju usluga u vezi s pristupom kulturnim, umjetničkim, sportskim, znanstvenim, obrazovnim, zabavnim ili sličnim događanjima, uključujući sajmove i izložbe, te kad je riječ o pomoćnim uslugama povezanim s tim pristupom, koje su pružene poreznom obvezniku.

[...].”.

Članak 307. – Osoba odgovorna za plaćanje poreza za oporezive transakcije u Rumunjskoj

„1. Osoba odgovorna za plaćanje poreza na dodanu vrijednost, kada ga treba platiti u skladu s odredbama ove glave, porezni je obveznik koji isporučuje robu ili usluge, osim u slučajevima u kojima je primatelj odgovoran za plaćanje poreza u skladu sa stavcima 2. do 6. i člankom 331.

2. Porez treba platiti svaki porezni obveznik, uključujući pravne osobe koje nisu porezni obveznici, a koje su identificirane za potrebe PDV-a u skladu s člankom 316. ili 317., koji prima usluge koje je u Rumunjskoj, u skladu s člankom 278. stavkom 2., isporučio porezni obveznik koji nema poslovni nastan na državnom području Rumunjske odnosno za kojeg se smatra da ondje nema poslovni nastan u svrhu navedenog pružanja usluga u smislu članka 266. stavka 2., iako je identificiran u Rumunjskoj u skladu s odredbama članka 316. stavka 4. ili 6.

[...]

6. U slučajevima drukčijim od onih iz stavaka 2. do 5., ako robu ili usluge isporučuje porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Rumunjskoj odnosno za kojeg se smatra da nema poslovni nastan na državnom području Rumunjske u svrhu tih isporuka robe ili usluga u smislu odredbi članka 266. stavka 2. te koji nije identificiran u Rumunjskoj u skladu s člankom 316., osoba odgovorna za plaćanje poreza jest porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik s poslovnim nastanom u Rumunjskoj, neovisno o tome je li identificiran za potrebe PDV-a u skladu s člankom 316., ili porezni obveznik koji nema poslovni nastan u Rumunjskoj, ali koji je identificiran u Rumunjskoj u skladu s člankom 316. i kojem se u Rumunjskoj isporučuje roba ili usluge u skladu s člankom 275. ili 278. Iznimno, porezni obveznik ili pravna osoba koja nije porezni obveznik koji ima poslovni nastan u Rumunjskoj i koji nije identificiran za potrebe PDV-a u skladu s člankom 316. ili 317., koji prima usluge u skladu s člankom 278. stavkom 5. točkom (h), nije osoba odgovorna za plaćanje poreza ako se dobavljač koristi nekom od posebnih odredbi predviđenih člankom 314. ili 315.

[...].”.

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

1. Tužitelj, društvo Streaming Services Srl, je porezni obveznik koji je identificiran za potrebe PDV-a u Rumunjskoj i čija se glavna djelatnost sastoji od isporuke autorskih prava na erotske audiovizualne materijale uz naknadu, i to obično u okviru interaktivnih izvedbi na internetu (ali se sastoji i od isporuke materijala snimljenih izvan interneta), koje isporučuje upraviteljima digitalnih platformi

(internetskih stranica) u području video-razgovora, odnosno pravnim osobama koje su porezni obveznici u državama članicama Unije te u trećim zemljama.

- 2 Konkretno, društvo, koje posluje kao studio za video-razgovore, u korist više fizičkih osoba u Rumunjskoj (koje se nazivaju modelima ili izvođačima na video-razgovorima) isporučuje usluge i stavlja na raspolaganje opremu za internetski prijenos, dekoracije, namještaj, usluge tehničke podrške, tečajeve za obuku i jezične tečajeve te usluge uljepšavanja, pri čemu na taj način modelima olakšava pristup digitalnim platformama za internetski prijenos uživo koje su u vlasništvu njegova ugovornog partnera i istodobno osigurava logističku bazu koja je potrebna kako bi od svoje djelatnosti ostvarili najveće moguće prihode.
- 3 Modeli na video-razgovorima samozaposlene su, nisu u radnom odnosu sa studijem niti su njegove zaposlenice te s društvom tužiteljem sklapaju ugovor o pružanju usluga i ustupaju mu prava na sliku odnosno autorska prava. Istodobno, modeli nisu ni u kakvom radnom odnosu u svojstvu zaposlenika s upraviteljima internetskih stranica jer se odnos uspostavlja zahvaljujući posredovanju tužitelja Streaming Services Srl.
- 4 Modeli na video-razgovorima stvaraju interaktivne erotske izvedbe i sadržaj koji su stvorili, zajedno s pripadajućim autorskim pravima, ustupaju uz naknadu društvu tužitelju, odnosno studiju za video-razgovore, za što naplaćuju cijenu koja se određuje kao postotak od prihoda ostvarenih od obavljenog posla. Tužitelj pak dalje isporučuje digitalni sadržaj zajedno sa svim autorskim pravima upravitelju internetske stranice po cijeni koja se također određuje kao postotak od prihoda ostvarenih od posla koji je obavio model. Stoga upravitelj platforme za internetski prijenos na kraju stječe autorska prava na digitalne sadržaje.
- 5 Upravitelj platforme za internetski prijenos organizira interaktivne izvedbe za primatelja, odnosno krajnjeg korisnika, koji je fizička osoba, u zamjenu za cijenu koju sam određuje. U tom smislu, upravitelj platforme za internetski prijenos nadzire pristup krajnjih korisnika sadržaju koji se emitira uživo, filtrira sadržaj po kategorijama, upoznaje korisnike s pravilima o internetskom prijenosu, određuje sankcije ili briše sadržaje u slučaju povrede internih pravila ponašanja i naplaćuje naknadu krajnjem korisniku za pruženu uslugu (u sustavu plaćanja po pogledanom sadržaju (*pay per view*)).
- 6 Upravitelj platforme za internetski prijenos jedini je koji konkretno nudi pristup događanju i koji naplaćuje konačnu cijenu korisniku koji sudjeluje u izvedbi video-razgovora. Modeli se ne nalaze u istoj državi u kojoj se nalazi krajnji potrošač. Tužitelj ne zna tko su ti krajnji korisnici, ne izdaje im račune, od njih ne traži i ne prima novčane iznose i nema pristup podacima korisnikâ. Upravitelj internetske stranice jedina je osoba koja je u izravnim odnosima s korisnicima koji su fizičke osobe, odnosno s potrošačima digitalnog sadržaja.

- 7 Od 23. prosinca 2020. do 16. ožujka 2021. proveden je porezni nadzor nad tužiteljem kako bi se provjerilo jesu li ispunjene obveze u pogledu PDV-a za razdoblje od 1. studenoga 2015. do 31. srpnja 2020.
- 8 Porezno rješenje doneseno je 31. ožujka 2021. i njime su utvrđena dodatna porezna davanja na teret društva koja su se sastojala od PDV-a koji treba naplatiti u vezi s uslugama o kojima je riječ, koje se smatraju oporezivima na državnom području Rumunjske, i to u iznosu od 3 852 908 rumunjskih leua (oko 780 000 eura) uvećanom za određene dodatne obveze (kamate i upravne sankcije).
- 9 Tužitelj je podnio prigovor u poreznom postupku koji je odbijen odlukom od 14. listopada 2021. Slijedom toga, tužitelj je Curtei de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska), odnosno sudu koji je uputio zahtjev, podnio tužbu radi poništenja poreznih upravnih akata koji su doneseni protiv njega.

Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 10 Tužitelj tvrdi da su porezna tijela pogrešno utvrdila i prirodu usluga koje je pružio i mjesto njihova pružanja. Upravitelji platformi za internetski prijenos, koji naplaćuju PDV krajnjem korisniku, smatrali su već da su te usluge obuhvaćene člankom 44. Direktive o PDV-u, a mjesto pružanja usluga je mjesto u kojem se nalaze poslovni nastani tih upravitelja.
- 11 Tužitelj je istaknuo da upravitelji internetskih stranica naplaćuju PDV koji treba platiti u svakoj državi članici u kojoj borave fizičke osobe koje primaju usluge video-razgovora te da ga uplaćuju u proračun, a porezna tijela dotičnih država u tom su smislu donijela porezne upravne akte kojima se potvrđuju i činjenica da su upravitelji internetskih stranica odgovorni za plaćanje PDV-a i činjenica da su oni platili taj porez. Tužitelj je u tu svrhu podnio dokaz da jedan od njegovih klijenata naplaćuje PDV svojim korisnicima, koji je uloženi u upravni spis.
- 12 Osim toga, tužitelj je naveo da su rumunjska porezna tijela 14. siječnja 2021. Odboru Europske unije za PDV uputila pitanje o poreznom sustavu primjenjivom na usluge koje isporučuju studiji za video-razgovore. Odgovor, koji je sadržan u dokumentu od 22. ožujka 2021., glasio je da u slučaju internetskog prijenosa digitalnih erotskih sadržaja, PDV treba primijeniti u mjestu obavljanja djelatnosti, a prema mišljenju tog odbora, to mjesto predstavlja sjedište upravitelja stranice za internetski prijenos jer je on jedini subjekt koji omogućuje pristup zabavnom događanju, a ne sjedište studija za video-razgovore.
- 13 Rumunjska porezna tijela tvrde da je tužitelj subjekt koji je obavezan naplatiti PDV za tu vrstu usluga jer djelatnost video-razgovora predstavlja uslugu zabavnog sadržaja na internetu za odrasle osobe koja se pruža u Rumunjskoj, a usluge koje se pružaju na takav način za potrebe poreza predstavljaju oporezive transakcije u Rumunjskoj. U prilog tim argumentima, porezna tijela pozivaju se na presudu Suda od 8. svibnja 2019., Geelen (C-568/17, EU:C:2019:388), u kojoj je utvrđeno da se mjesto pružanja usluga nalazi ondje gdje dobavljač ima svoje sjedište, iako

modeli (u predmetnom slučaju koji je razmatrao Sud) obavljaju posao u studijima koji se nalaze u Filipinima. U tom smislu, jedino tužitelj odgovara upravitelju internetske stranice za usluge koje pružaju modeli i društvo Streaming Services Srl treba imati i modelima staviti na raspolaganje pribor za rad (informatičke alate), a iznose koje posjetitelji plaćaju upravitelju internetske stranice operator plaća tužitelju. Stoga, budući da je tužiteljeva djelatnost slična djelatnosti L. W. Geelena, organizator interaktivnih erotskih izvedbi koje se snimaju i emitiraju na internetskim stranicama u ovom je slučaju društvo Streaming Services Srl koje je, za potrebe PDV-a, porezni obveznik koji omogućuje pristup događanjima.

- 14 Državna agencija za poreznu upravu ističe da smjernice koje je pružio Odbor za PDV nisu obvezujuće za države članice i ne predstavljaju službeno tumačenje prava Unije. Naime, Direcția generală de legislație fiscală și reglementări vamale și contabile din cadrul Ministerului Finanțelor (Glavna uprava Ministarstva financija za porezno zakonodavstvo te carinske i računovodstvene propise, Rumunjska) ne slaže se s tumačenjem koje je pružio Odbor za PDV, pri čemu ističe da takvo tumačenje zahtijeva izmjenu Direktive o PDV-u.
- 15 Osim toga, to mišljenje temelji se i na prijedlogu za izmjenu Direktive o PDV-u, a cilj je tog prijedloga da se u pogledu djelatnosti koje se pružaju preko interneta ili stavljaju na raspolaganje s pomoću drugih virtualnih sredstava uvedu pravna pravila o mjestu pružanja usluga.

Ta izmjena, koja proizlazi iz potrebe da se usluge koje se mogu pružati korisniku elektroničkim putem oporezuju u mjestu u kojem boravi taj korisnik, donesena je 5. travnja 2022., pri čemu je postala Direktiva Vijeća (EU) 2022/542 o izmjeni Direktive 2006/112/EZ i Direktive (EU) 2020/285 u pogledu stopa poreza na dodanu vrijednost.

Stoga, prema mišljenju tužene Državne agencije za poreznu upravu, do 1. siječnja 2025., što je datum od kojeg će se primjenjivati nove odredbe donesene tom direktivom, treba smatrati da se mjesto gdje se zaista održavaju navedena događanja odnosno djelatnosti zabavnog sadržaja, na temelju presude koju je Sud donio u predmetu C-568/17, Geelen, nalazi u državi članici u kojoj se nalazi poslovni nastan dobavljača (organizatora) interaktivnih izvedbi.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 16 Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu) ističe da za rješavanje spora valja utvrditi pravilan porezni tretman koji je primjenjiv na usluge koje tužitelj pruža primatelju, odnosno pravnoj osobi koja je porezni obveznik, koja sjedište svojeg poslovanja (poreznu rezidentnost) ima u drugoj državi, neovisno o tome je li ona država članica Unije. Stoga se postavlja pitanje je li primjenjivo opće pravno pravilo predviđeno člankom 278. stavkom 2. Codula fiscal (Porezni zakonik) (kojim se prenose odredbe članka 44. Direktive o PDV-u), u skladu s kojim se mjestom pružanja usluga koje se isporučuju poreznom obveznikom

smatra mjesto u kojem primatelj ima svoje sjedište, što znači da je PDV u vezi s tim uslugama trebalo naplatiti u državi u kojoj je primatelj rezident (tvrdnja koju zastupa tužitelj), ili je primjenjiva iznimka od općeg pravnog pravila, odnosno iznimka predviđena člankom 278. stavkom 6. točkom (b) Poreznog zakonika (kojim se prenose odredbe članka 53. Direktive o PDV-u), u skladu s kojim se, u slučaju usluga koje se odnose na omogućavanje pristupa zabavnim događanjima koje se isporučuju poreznom obveznikom, smatra da je mjesto pružanja tih usluga mjesto gdje se zaista održavaju događanja, što prema mišljenju poreznog tijela znači da se to mjesto nalazi u Rumunjskoj (tvrdnja koju zastupa porezno tijelo).

- 17 Slijedom toga, ishod spora u glavnom postupku ovisi o tumačenju članaka 44. i 53. Direktive o PDV-u kao i članka 10. stavaka 1. i 2. te članka 32. stavaka 1. i 2. Provedbene uredbe (EU) br. 288/2011. Prethodno navedeni tekst članaka 44. i 53. uveden je Direktivom 2008/8/EZ i primjenjuje se od 1. siječnja 2010. (članak 44.) odnosno od 1. siječnja 2011. (članak 53.). Zahtjev za prethodnu odluku u predmetu Geelen odnosio se na odredbe prava Unije koje su bile na snazi najkasnije do 1. siječnja 2007. Sud koji je uputio zahtjev smatra da tumačenje primjenjivih pravila prava Unije nije jasno te da se tumačenje Suda u predmetu Geelen ne može smatrati primjenjivim u ovom slučaju.
- 18 Osim toga, Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu) smatra da je za rješavanje spora potrebno utvrditi je li rumunjsko porezno tijelo, prilikom tumačenja i primjene načela neutralnosti PDV-a i izbjegavanja dvostrukog oporezivanja iz Direktive o PDV-u, osobito s obzirom na odredbe članka 59.a Direktive o PDV-u, pravno ovlašteno da porezne usluge koje su porezna tijela trećih zemalja već kvalificirala u smislu članka 44. Direktive o PDV-u na temelju pravomoćnih upravnih akata ponovno pravno kvalificira u smislu članka 53. te direktive, pri čemu utvrđuje drukčije mjesto pružanja usluga s posljedicom da se druga pravna osoba u trgovinskom lancu tereti za PDV koji treba platiti. U praksi je važno utvrditi može li se na porezne akte koji su postali pravomoćni u upravnom postupku, a da se nisu osporavali u sudskom postupku, i koji se odnose na određivanje pravne prirode usluga kao što su one o kojima je riječ i na mjesto pružanja tih usluga u državi članici ili trećoj zemlji, pozvati protiv poreznih tijela u Rumunjskoj, koja su, prilikom naknadnog poreznog nadzora, dužna poštovati pravnu kvalifikaciju prirode usluga i zaključke koji se odnose na mjesto plaćanja PDV-a koje je utvrdilo prvo tijelo koje je provelo porezni nadzor i koje je ispitivalo usluge o kojima je riječ.
- 19 Nacionalni sud ne može jasno i nedvojbeno utvrditi protivi li se navedenim odredbama prava Unije nacionalni propis kojim se rumunjskim poreznim tijelima omogućuje da pravno izmijene kvalifikaciju usluga koje su treća porezna tijela već kvalificirala na određeni način, pri čemu su utvrdila drukčije mjesto pružanja usluga u činjeničnom kontekstu kao što je onaj koji se ispituje.
- 20 S obzirom na posebnost slučaja (činjenicu da je tužitelj insolventan, da je u pogledu PDV-a koji treba platiti i koji je utvrdilo porezno tijelo riječ o visokom iznosu, da je porezni upravni akt kojim se određuje plaćanje tog iznosa za koji se

tužitelj tereti ovršna isprava), sud koji je uputio zahtjev traži da se, u skladu s člankom 105. i sljedećim člancima Poslovnika Suda, o ovom zahtjevu za prethodnu odluku odluči u ubrzanom postupku.

RADNI DOKUMENT